

תת"ע 8070/01/18 - מדינת ישראל נגד ענאן סובח ענאן סובח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8070-01-18 מדינת ישראל נ' ענאן סובח

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד
מדינת ישראל
הנאשמים:
ענאן סובח ענאן סובח

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות המבקש לדיון.

1. למבקש נרשם דוח שעניינו נהיגה ברכב שהשימוש בו נאסר על ידי שוטר שהוא בוחן תנועה. המבקש אינו חולק על כך כי הוזמן כדן לדיון ולא התייצב. לטענתו הובטח לו על ידי ב"כ הקודם כי יגיע לדיון ויבקש לדחותו; הבטחה שלא קוימה. המבקש טוען כי הסתמך על התחייבות ב"כ הקודם להגיע לדיון. ב"כ המבקש העלה במסגרת בקשתו טענות שונות בדבר סיכויי הצלחת הגנתו של המבקש וזכות הגישה לערכאות אך לא טען כל טענה המבוססת על הראיות ממנה עולה כי דחיית הבקשה תגרום למבקש עיוות דין.

2. התביעה מתנגדת לבקשה. לדבריה פסק הדין ניתן כבר ביום 29.1.18 ומעיתוי הגשת הבקשה עולה כי המבקש לא טרח לברר מה עלה בגורל ההליך שב"כ הקודם הבטיח לו (לטענתו) להתייצב אליו. עוד נאמר כי גזר הדין שניתן בעניינו של המבקש משקף את עברו התעבורתי הכולל לא פחות מ-4 הרשעות בעבירות דומות.

דין והכרעה

3. לאחר עיון בבקשה ובתגובה החלטתי, לפנים משורת הדין, לבטל את גזר הדין תוך הותרת הכרעת הדין על כנה וזאת כפוף לתשלום הוצאות בסך 500 ₪ על ידי המבקש לטובת אוצר המדינה.

4. שני טעמים עשויים להצדיק ביטולו של פסק דין שניתן עקב אי התייצבות נאשם לדיון. האחד, הוא קיומו של טעם סביר לאי ההתייצבות. השני, שכנוע בית המשפט כי דחיית הבקשה תגרום למבקש עיוות דין. המבקש טוען כי הבטחתו של ב"כ הקודם להתייצב לדיון (שלא קוימה) גרמה לו להסתמך על ההבטחה ולא להגיע בעצמו לדיון. המבקש תולה, אם כן, יהבו בטעות שטעה לטענתו בא כוחו הקודם. עיון בפסיקה מעלה כי טעם זה לא הוכר כטעם המצדיק ביטול פסק הדין. כך נקבע כי "... **בשלב הדיון בבקשה הסתיים ההליך הפלילי, המבקש הורשע, ודינו נגזר. על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון. שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון... דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו.**" (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793, פס' 8 לחוות דעתו של הש' אור (2003) (ההדגשה הוספה). לאור האמור לא ניתן לקבוע כי טעותו (הנטענת) של ב"כ הקודם של המבקש מעמידה טעם המצדיק ביטול פסק הדין.

5. הטעם השני המצדיק ביטולו של פסק הדין הוא שכנוע בית המשפט כי הותרת פסק הדין בעינו תגרום למבקש עיוות דין. כפי שציינתי, המבקש הכביר מלים אודות חשיבות זכות הגישה לערכאות והחשיבות לבחינת סיכויי הגנתו באופן ענייני אך לא העלה כל טענה ביחס לאירוע הקונקרטי עליו התבסס הדוח ממנו עשויה לעלות, ולו בדוחק, מסקנה כי הותרת פסק הדין גורמת למבקש עיוות דין.

6. לסיכום, המבקש לא הצביע על טעם המצדיק אי התייצבות לדיון ולא הראה כי דחיית בקשתו תגרום לו עיוות דין. בנסיבות אלה נכון היה לדחות את הבקשה. עם זאת, ולפנים משורת הדין יבוטל גזר הדין בלבד - ולא הכרעת הדין - כפוף לכך שהמבקש ישלם הוצאות בסך ₪ 500 לטובת אוצר המדינה עד 25.6.18. כפוף לביצוע התשלום יקבע מועד לשמיעת טיעונים לעונש ומתן גזר דין.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ח, 11 יוני 2018, בהעדר הצדדים.